

Posudek diplomové práce Martina Minaříka „Akciónářský pivovar na Smíchově 1918-1948“, Praha: ÚHSD FFUK 2012, 132 s., 9 příloh

Volba tématu je volbou promyšlenou. Autor ve své diplomové práci navázal na práci bakalářskou s názvem „Akciónářský pivovar na Smíchově 1869-1918“, již s úspěchem obhájil v roce 2010. Tím jeho práce nabývají zvláštní hodnoty, neboť umožňují sledovat vývoj podnikatelských strategií a managementu firmy po dlouhých osm desítek let a umožňují klást otázky týkající se podnikatelských kontinuit, tedy toho, co nazýváme tradicí. Podobných analýz se v domácí historiografii objevilo zatím jen velmi málo, třebaže právě ony jsou marketingově dobře využitelné a vyjadřují smysluplné propojení „business history“ se současným podnikáním.

Dílo je opět primárně založeno na obsáhlém výzkumu archivních pramenů doplněném dobovými periodiky, literaturou dobovou i současnou. Symptomatické je, že autor nezůstal jen u písemností zkoumané firmy, ale nahlížel (v rámci možností daných jak archívním zpracováním fondů tak prostými možnostmi časovými) i do písemností hlavních konkurentů – pivovarů v Plzni a Velkých Popovicích, peněžních ústavů a především pak stavovských institucí. Snažil se tak komplementovat hluboký pohled zevnitř alespoň dílčím pohledem zvenčí.

Tematizování práce nelze nic podstatného vytknout. Je srozumitelné, přehledné, navazuje na práci předchozí. Ekonomické a sociální analýzy metodologicky vycházejí ze současné literatury. Na nástin hospodářského vývoje vymezeného období navazují dva výkladové bloky, první zkoumá léta 1918-1945, druhý pak triádu let tzv. poválečného přechodného období (1945-1948). Je jen otázkou, zda podnikatelské prostředí za druhé světové války se nezměnilo do té míry, že by stálo za to jej rovněž vydělit do zvláštního bloku. Minimálně by práce působila vyváženějším, proporcionálnějším dojmem. Proměny právního rámce firmy, personálního složení managementu a potažmo vlastnické struktury jsou spojeny s velmi zdařilými analýzami podnikatelských aktivit firmy, jež osvětlují její know how.

K obvyklým analýzám investic, produkce a zisku přibyly podkapitolky nové, jež vyjadřují specifikum firmy, tj. její vývoj za hospodářské krize, kdy oproti konkurenci nejenže produkce a zisk Smíchovského pivovaru nedoznaly redukce či stagnace, ale rostly. Firma v období třicátých let expandovala a poskytovala svým akcionářům velmi vysokou, závist budící dividendu. Rozhodující podnikatelský tah odhalila nesmírně zajímavá a přínosná

subkapitolka s nenápadným titulem „Zisk z nevýrobní činnosti“. Smíchovský pivovar dostal překvapivě nový podnikatelský rozměr, jenž se ne zcela srovnával s jeho stanovami, neboť pracuje široce s účelově poskytovaným úvěrem, jímž k sobě poutá svou odběratelskou klientelu (svým způsobem firma kopíruje podnikatelskou činnost peněžního ústavu). V tomto smyslu svou konkurenci, jak naznačuje rovněž velmi přínosná subkapitolka s titulem „Konkurenční boj“, výrazně předčil.

Ekonomický úspěch pivovaru, zvláště markantní od 90. let 19. století a pokračující po celé období meziválečné byl do té míry mimořádný, že dokázal sociálně povznést své zakladatele z úrovně středostavovské až do vyšších pater sociální struktury společnosti. Překvapivé je, že s přechodem do sféry velkopodnikání se akciová společnost udržela v zásadě v obdobné vlastnické struktuře jako při svém založení a její akcie nabíraly na tržní hodnotě aniž se dramaticky zvyšoval jejich počet. Akcie zůstávaly „akciemi rodinnými“, které se fakticky veřejně neobchodovaly a nebyly kótovány na burze.

Naznačená zjištění dávají práci Martina Minaříka obecnější význam. Vysoce oceňuji vedle analýz podnikatelských strategií i formální stránku práce, styl jazyka a především originální, nesmírně pracné, ale přesvědčivé mapové přílohy vyjadřující teritoriální rozložení odběratelů Smíchovského pivovaru, Ringhofferova pivovaru ve Velkých Popovicích a Měšťanského pivovaru v Plzni. To jsou důvody, které mne vedou k tomu, abych předloženou diplomovou práci doporučil k úspěšné obhajobě.

Hodnocení:

Praha 11. června 2010

Prof. PhDr. Eduard Kubů, CSc.

Vedoucí práce